

af den type samarbejde, er det noget, vi skal være meget åbne over for og prioritere, men det må selvfølgelig komme som spørgsmål fra de pågældende beslutningstagere i det pågældende område.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at der er andre steder i verden, hvor man ser det nordiske samarbejde som et forbillede. F.eks. har Bulgarien for nogle år siden taget initiativ til den samme konstruktion med hensyn til et samarbejde omkring Sortehavet, netop med reference til det nordiske samarbejde. Og jeg synes, vi også godt selv kan bidrage, når vi internationalt i øvrigt støder på, at der er brug for inspiration og hjælp med hensyn til de nordiske erfaringer.

Med hensyn til spørgsmålet om Nordplusmini, som hr. Søren Hansen beskrev som et eksempel på en langsomhed, som han advarede imod, vil jeg gerne sige, at det er selvfølgelig ikke rart at høre om det tidsforløb, som hr. Søren Hansen beskrev heroppefra. Og jeg er ikke helt i stand til at forklare, hvorfor der har været det forløb, men jeg vil gerne give tilsagn om at finde ud af det. Men det, jeg kan se, er, at der for nylig er kommet en rapport fra det svenske formandskab om sagen, og jeg har både i fru Dorte Bennedsens indlæg og fra hr. Søren Hansen hørt, at der nu er fundet godt 1 mio. kr. til et pilotprojekt på området.

Men når alt kommer til alt, tror jeg også, det er udtryk for, at det er svært at prioritere mellem de opgaver, der løses i dag. Og i den sammenhæng, hvor også hr. Frank Dahlgaard har trukket det fællesnordiske sproglige og borgerneære spørgsmål frem som det centrale i det nordiske samarbejde, hvilket jeg er 100 pct. enig i, vil jeg sige, at det kunne jo godt være, at vi skulle prøve at overveje – også på baggrund af den enighed, som jeg oplever at der er i den danske delegation i Folketinget om at fastholde det niveau, at ca. halvdelen af budgettet går til kultur, undervisning og forskning og den slags ting – om vi ikke kunne lægge en mere langsigtet strategi, der gjorde, at vi fik drejet en del af de midler, vi bruger til andre ting, over på flere børn og unge-aktiviteter på tværs af landegrænserne.

Jeg tror, det bliver vanskeligt, men det skulle da ikke afholde os fra at prøve at se: Kunne man lægge en strategi, der gjorde, at vi fik trukket det over, også under hensyn til den sproglige udvikling, nabosprogsundervisningen i skolerne, og det, at vi har en bredere nordisk

basis og erfaringsmuligheder for børn og unge, fordi de får nogle andre, udvidede muligheder i forhold til i dag?

Men som baggrund for det burde vi måske til vores eget brug her i Danmark, til forberedelsen af et sådant projekt, hvis det har interesse, skabe en baggrund for, et overblik over, hvad der foregår i dag i forbindelse med den type opgaver.

Nedlæggelsen af Det Nordiske Sproginstitut er jo en følge af nationaliseringen af institutionerne i en vis grad i forbindelse med omstruktureringen; det var ikke et forslag, som Danmark brød sig særlig om. Det er et led i et kompromis. Dermed er ikke sagt, at man ikke skal finde midler til at styrke sprogsamarbejdet på flere forskellige niveauer.

Endelig omkring rapporten om barrierer for fri bevægelsesmuligheder så er den lige kommet og lige sendt til Folketinget, så jeg håber, at den dukker op meget hurtigt hos ordførerne, ellers hører jeg meget gerne om det.

Til fru Aase Madsen skal jeg lige sige, at jeg hørte fru Aase Madsen erklære sig enig med, tror jeg, alle andre i Folketinget om, at Dansk Folkeparti er imod racisme. Det blev sagt klart. Så mener fru Aase Madsen, at det projekt i nordisk regi i virkeligheden har en helt anden hensigt, nemlig at meningsbearbejde befolkningen? Jeg vil gerne tage afstand fra den insinuation, der ligger i det.

I stedet for at stå og konflikte med fru Aase Madsen og Dansk Folkeparti om det spørgsmål, så tror jeg, vi kan være enige om, at den nordiske borger udmærket kan tænke selv, og at det, projektet her handler om, er bekæmpelse af racisme og fremmedhad, og jeg tror ikke på, at Dansk Folkeparti er imod et sådant projekt. Hvis Dansk Folkeparti er det, så synes jeg, der er grund til at diskutere det på sessionen. Og det vil jeg så se frem til.

Til allersidst til fru Jette Gottlieb og til hr. Kristen Touborg, som begge var inde på diskussionen omkring MAI på sessionen, at det ser jeg også frem til. Det er et eksempel på, hvordan tingene udvikler sig, mange ting uden for det konkrete daglige nordiske samarbejde, men at det, der sker i verden, selvfølgelig også optager Nordisk Råd og Nordisk Råds parlamentarikere.

Og til allersidst til hr. Jann Sjørnsen: Nordisk samarbejde er det centrale, siger hr. Jann Sjørnsen. Enig! Mere fremdrift, idéudvikling er på sin plads. Ja, hvis vi kunne slutte i en vis form